

pladses Skaber, Baron Holberg, saa forekommer det mig, at der ikke fra vor Side kan være saa stor Anledning til at nægte denne Begjæring. Jeg skal derfor stemme for Forslaget og vil ret meget ønske, at mange af mine politiske Venner vilde gjøre det Samme.

Lehrmann: Naar der har været Tale om at anvende 5 à 6 Tønder Guld til Opførelse af et aldeles nyt Theater, istedetfor at vedtage det foreliggende Uendingsforslag til Finantsloven, skal jeg ikke nægte, at jeg langt foretrækker det Sidste, der jo ved den høitagtede Cultusministers oplysende Bemærkninger stiller temmelig Sikkerhed for, at det Theater, man allerede har, ved en saa ringe Bekostning vil blive tidsvarende. Under denne Forudsætning kan jeg ei engang — affeet fra det pecuniaire Hensyn — glæde mig ved at see et nyt Theater fremstaae istedetfor det gamle, hvortil der dog knytter sig saa mange hæderlige Navne, og saa mange venlige Minder. Kun sjældent har det været min Lod at kunne besøge det kongelige Theater, men forlængst har jeg dog fattet, hvad der ligger i dets betydningsrige Inscription: „Ei blot til Lyst.“ Jeg anseer Theatret, ligesaa vel som Sorø Akademi, for en national Dannelsesanstalt, og det turde maaskee være temmelig vanskeligt at afgjøre, hvilket af begge der hos Fleerheden har virket meest til virkelig Dannelse, til Oplivelse af den aandelige Sands, til Sædernes og Følelsernes Forædling. Fra dette Synspunkt kan jeg altsaa ikke Andet end stemme for Forslaget; men det viser sig for mig endnu fra et Par andre Synspunkter. Begge Anstalter ere jo paa en Maade een og samme Mands adopterede Børn. Den Samme, der stiftede Akademiet sit Baroni, efterlod Theatret sine vigtigste uvurderlige Mandsejendomme. Det er atter her et tvivlsomt Spørgsmaal, der ikke er saa let at afgjøre, hvilken af disse to Anstalter der har bragt Holbergs Navn med meest Hæder til Nutiden, og hvilken der vil føre det med meest Hæder til Fremtiden. Men som det sædvanligt gaaer i Livet, er det ogsaa gaaet her. Hiin Anstalt, der modtog hans materielle Eiendomme, har samlet sig Rigdom, og denne, der fik hans litteraire Arvelod, behøver materielt

Lilfsud. Hvad er vel nu naturligere, end at den materielle Arving forstrækker den litteraire Arving med endeel af sit Overskud, der jo netop vil sætte denne istand til at udvikle sine Kræfter og maaskee erhverve sig større Selvstændighed i Fremtiden? Og Taler er jo ikke her om en Gave, om en virkelig Udgift, men kun om et Laan, og det træffer sig saa heldigt, at Rigsdagen paa en Maade er begge Myndlingers Formynder. Men vilde det ikke kunne kaldes et alt for strengt Formynderskab, hvis man vilde nægte den ene Myndling Ret til at forstrække den anden med et Laan, der uden Afhavn kan undværes og som inden en vis given Tidsfrist vil være betalt? Jeg skal derfor efter min fulde Overbeviisning stemme for Forslaget, som det foreligger, thi det forekommer mig, fra hvilket Synspunkt jeg end betragter samme, at den høitærede Cultusminister netop har truffen det Rette.

H. Sage: Nærværende Sag staaer jo nu meget simpelt, thi det er fra alle Sider anerkjendt, at det vil være nødvendigt at foretage en Forandring med Hensyn til det nærværende Theater. Spørgsmaalet stiller sig da ganske simpelt saaledes: skal vi have et nyt Theater, eller foretage en Hovedreparation ved det nærværende. Jeg forudsætter det som muligt, — det, der vistnok maa ansees for næsten umuligt, — i et begrændset Antal Aar, f. Ex. 5 Aar, at et nyt pragtfuldt Theater vil kunne staae færdigt for 600,000 Rd. paa en passende Plads, som dertil indrømmes fra Statens Side. Jeg siger det er næsten umuligt, thi efter de Oplysninger, som foreligge, og efter de lange Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted for at faae den Plads, der her nærmest kan tænkes paa, fraflyttet, maa det ansees umuligt; men, Muligheden forudsat, dersom man med det Haab vil stemme mod nærværende Forslag, troer jeg, at man maa være beredt paa at forrykke hele det Forhold, som nu lidt efter lidt er bleven udviklet i Forholdet mellem Staten og Theatret. Vi ere komne derved hen til, at Staten giver et vist Tilskud til Theatret, og det har i den sidste Tid vist sig, at det har været muligt at hjælpe sig frem med dette Tilskud. Dersom et nyt Theater